

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 49. Pelusium amittitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. XLIX.

Sæcul. XIII.
A. C. 1221.*Pelusium amittitur.*

Pelagius S. Sedis Legatus Pelusii sum-
mopere dolens, quod Cruce signati
innumeri rem Christianam juvare non
possent, absente Rege Hierosolymæ, da-
tis ad eum literis rogavit, ut abjecta mo-
ra rediret. Aduit ille, cumque com-
muni consilio, quid agendum esset, sta-
tuissent, Rex & Legatus, magna exer-
citus parte arma capere & sequi iussa,
ad Festum S. Petri, scilicet mense Junio
exeunte, Pelusio excefferunt, & Cairum
versus iter ingressi sunt, annonæ ad duos
menses suffectura instructi. Cum ad
locum pervenissent, ubi Nilus in tres la-
tissimos alveos dividitur, æquali inter
Pelu-

G. Nang. an.

1221.

*Godes. Mo.**eod. ep. ap.**Math. Par.**an. 1222.**Abulfarag.*

p. 294.

tores, & inuenies ibi stabulum Pœnitentiæ, &
præsepe continentiæ, & pabulum doctrinæ, &
asinum simplicitatis, & bovem discretionis, Ma-
riam illuminantem, & Joseph proficientem, &
puerum Jesum te salvantem. Hæc cum evi-
gilaret . . . mox implevit. Post alia subjungit
Natalis: S. Dominicum inter Scriptores Ecclesia-
sticos non recensui. Et ostendit deinde, quæ
S. Viro tribuuntur, vel supposititia esse vel val-
de incerta. Verum illud admirationem mo-
vet, quod Natalis de mortuis a Sancto Viro su-
scitatis, & a Fleurio suo loco memoratis altissi-
me fileat.

Sæcul. XIII.
A.C. 1221.

Pelusium & Cairum distantia, navibus, quibus Saraceni fluvium junxerant, in suam potestatem redactis, in campo, quem idem Nilus alluebat, castra metati sunt. *Camel* Soldanus copias, quantas poterat ex tota Syria, fratribus suis aliisque suæ gentis Principibus sibi faventibus, contraxerat, Pelusium ex potestate Francorum liberaturus. Sed cognita eorum temeritate & multitudine, nullo justo prælio decernere statuit, vias vero obsideri & muniri jussit, ne ex Pelusio vel annonam vel virorum supplementa acciperent, sperans, nullo militum impendio hostem deleri posse.

Non sefellit solertem Barbarum conjectura sua; nam Christiani, deficiente comœatu, & Nili se se, ut solet, attolentis fluctibus tota castra inundantibus, famelici, & lutosæ aquæ usque ad genua immersi, inducias cum Saracenis inire coacti sunt, his conditionibus: Pelusium redderent, Soldanus vero, Crucis veterem partem, quam Saladinus Hierosolyma abstulerat, restitueret, Inducias ad annos octo concederet, & omnes captivos Christianos, dato Acriam usque præsidio, dimitteret. Ita amissum est Pelusium die Mercurii, in Festo Nativitatis Beatæ Virginis, octava Septembris, anno millesimo ducentesimo vigesimo primo, postquam anno uno & decem mensibus

mensibus in potestate Christianorum fuisset. Sæcul. XIII.
A.C. 1221.

Funesto nuncio in Italiam delato, Honorius Papa nulli labori pepercit, quo auxilia in Terram sanctam acceleraret. Anno sequente millesimo ducentesimo vigesimo secundo, relicta Urbe, Anagniniam venit, atque Imperator a Papa rogatus Verulos se contulit, ubi postquam dies quindecim mense Aprili consilia agitando consumsissent, statuerunt, Conventum frequentiorem Veronæ ad Festum S. Martini celebrare, quo Principes Christiani tam Ecclesiastici quam Sæculares vocarentur, de re ingentis momenti, mittendis nempe in Terram sanctam supplementis deliberaturi, nam adhuc Fridericus Imperator nihil magis sibi curæ esse affirmabat. *Ric. S. Ger.*
an. 1222.

Papa ad hoc Colloquium Veronense invitavit Joannem Regem Hierosolymæ & Pelagium Episcopum Albanensem, in Oriente Legatum, cui Epistolam, Verulis vigesima quinta Aprilis anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo datam scripsit. *ap. Rainard.*
1222. n. 2.

§. L.

Ecclesia Latina in Cypro & Romania.

Inter hæc ad aures Summi Pontificis pervenerat, non nullos Episcopos Græcos